

hindre udrejsen, indtil skattetilsvaret er berigtiget. Man har i den foreslåede bestemmelse, der iøvrigt bygger på kommissionsudkastet, og som navnlig tager sigte på personer, der må antages at have til hensigt at unddrage sig skattens betaling, gjort reglens anvendelse afhængig af, at særlige forhold foreligger. Man har herved villet tilkendegive, at reglen af opkrævningsmyndigheden kun bør forlanges anvendt, hvor der er grundlag for at antage, at muligheden for at opnå betaling ellers ville forspildes.

Den gældende statsskattelov indeholder i § 39 en bestemmelse om, at en skattepligtig, der flytter fra den kommune, hvor han er ansat til statsskat, til denne kommune skal betale den ham påhvilende skat indtil det løbende skatteårs udgang, og at han, hvis han forsømmer rettidig betaling, kan ikendes bøde af indtil 20 kr. Bestemmelsen synes overflødig og har næppe været synderlig praktiseret, hvorfor den ikke er medtaget i det foreliggende forslag.

Til § 175.

Bestemmelsen er overført fra § 38, sidste stykke, i den gældende statsskattelov, idet man dog i stk. 1 har udeladt ordene „kommune eller“, idet der ikke efter de nugæl-

dende regler er hjemlet kommunen nogen egentlig klageret med hensyn til en skatteansættelse.

Reglen i stk. 2 om, at berigtigelser i tilfælde af ændring af skatteansættelserne skal ske i den følgende for personer gældende skattetermin, betyder en rimelig hensyntagen til selskaberne, der kun har een årlig opkrævningstermin, og som derfor, såfremt man ikke lod berigtigelser ske til de for personer gældende skatteterminer, efter omstændighederne måtte vente op mod et år på tilbagebetaling af for meget erlagt skat.

Bestemmelsen i stk. 3 betegner en udvidelse af gældende praksis, forsåvidt som man hidtil ud fra bestemmelsen i statsskatteovens § 38, sidste stykke, sidste punktum, kun har ment at kunne yde rentegodtgørelse, når en skatteansættelse eller skatteberegning ændredes i henhold til skatteyderens klage eller begæring, men ikke når de skatteliggende myndigheder af sig selv tog initiativ til at ændre en for høj ansættelse eller beregning. Man har imidlertid fundet det rimeligt, at der altid ydes den skatteyder, for hvem der er foretaget en urigtig skatteansættelse eller skatteberegning, rentegodtgørelse for afsavnet af det for meget opkrævede skattebeløb, uanset om initiativet til berigtigelsen tages af ham selv eller ej.